Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A 9011.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmodet kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sistnämnda, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmodet kvitteras endast å den gula adressteppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors ..1.50
Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 20 April, 1922.

Ett missförstånd

FÖR NÅGRA DAGAR SEDAN erhöllo vi ett brev från en av våra prenumeranter, i vilket han klagade över att vi höllo mr Crerar om ryggen. I ett privatbrev till sagde person ha vi klargjort vår ställning. Men då det möjligen kan finnas flera, som hysa samma åsikt, ha vi ansett oss böra behandla denna fråga redaktionellt och klargöra vår ståndpunkt.

Som alla av tidningens läsare sett, ha vi alltid varit i favör av en vetenämnd, vilket mr Crerar uttalat sig emot. Principen om en vetenämnd har alltid tilltalat oss, då vi ansett det vara den enda lösningen av farmarnas ekonomiska fråga. Som alla veta, fingo farmarna i höstas litet eller intet för sin spannmål. Vi upprepa här, vad vi för länge sedan sagt: Då priserna gå ned, är farmaren den första, som får känning därav. Då priserna gå upp, är farmaren den sista, som får nytta därav.

Som vi upprepade gånger förut framhållit, så synas bankerna, lånebolagen och farmmaskinfabrikerna vara i maskopi. De tvinga helt enkelt farmaren att på hösten sälja sin säd för en spottstyver, ty vid denna tid förfalla vanligen deras skuldförbindelser. Då inköpes deras spannmål av spekulanter för ett hutlöst ringa pris. Senare sälja dessa spekulanter samma spannmål längre fram med en god vinst. Farmaren, som producerat denna spannmål och nedlagt tungt arbete därpå, får ringa ersättning för all sin vedermöda. Men sagda spekulanter, som aldrig lagt handen vid plogen, de skörda vinsten.

För att nu återgå till mr Crerar, kunna vi ej annat än på det skarpaste klandra hans hållning i frågan om vetenämnden. I många fall har dock Crerar fört farmarnas talan. Om nu detta varit med eller mot hans vilja, skola vi låta vara osagt. Möjligt är att han ansett sig tvungen att så göra på grund av sin ställning som farmarnas "ledare" och så måste han väl göra en del för den feta avlöning han tar.

Nu känna vi ej mr Crerar personligen. Men handlingar tala, och vi skulle för vår egen del önska att farmarna och det progressiva partiet som ledare finge en man, på vilken man helt kunde lita.

Om vi på något vis kan sägas ha hållit mr Crerar om ryggen, så har det varit, då han fört det progressiva partiets talan. Men vi ha ej understött honom som personen Crerar, utan som ledaren för de progressiva — och däri ligger den stora skillnaden.

Vi sammanträffade just i dag med en landsman, som vistats på denna sidan Atlanten i över 40 år och vilken alltid varit intresserad i politik. Vi frågade honom, om han av våra ledareartiklar fått den uppfattningen att vi "hållit mr Crera om ryggen". På detta svarade han ett bestämt — nej. Tvärtom ansåg han oss fört en rätt politik samt ansåg oss vara farmarnas verkliga vän.

Misstag kunna ju göras, och vi vilja ingalunda förklara oss felfria — men en sak vilja vi fastslå, och det är — att vårt uppsåt är ärligt och vår strävan är att i den mån vi kunna, hjälpa farmarna intaga den ställning, som de politiskt sett äro berättigade till.

Vi hysa inga ovänliga känslor till den person, som skrev detta brev. Tvärtom respektera vi en man, som sjunger ut sin mening, även om han enligt vår åsikt har misstagit sig på våra avsikter. Vi välkomna saklig kritik och vi hoppas att flera av våra landsmän vilja yttra sig i denna fråga. Till sist ett tack till den person, vars brev var anledningen till denna artikel.

Edra Ögon

Ett hälsosamt, renande, uppfrischande och helande Lotjon-Murine för rodnad, ömhet, granulation, kliande ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf, skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård.

Murine Eye Remedy Co. Chicago

Vår handel med Yankeelandet

HÄRNEDAN visa vi efter "The Farm and Ranch Review" en jämförande tabell över Canadas export till Förenta Staterna av varor, som berördes av tariffen. Tabellen upptager de nio månader, som slutade i februari 1921, samt jämför samma tid under 1922. Vi se därav den fullständiga effekten av den s. k. Emregency Tariff gentemot oss:

	1921	1922
Socker	$ 9,005,353	1,959
Melass	76,623	52,422
Tobak	32,590	3,785
Smör	2,651,451	1,059,855
Ost	158,810	375,152
Bönor	25,501	10,502
Linfrö	3,445,646	5,129,306
Äppien	110,395	2,319,912
Majs	5,917	2,229
Olika slags kreaturskött, lamm och fläsk	5,734,653	3,101,931
Kött, alla slag	525,337	135,086
Mjölk	344,483	244,077
Grädde	1,758,747	2,129,238
Mjölk, kond.	1,746,112	205,745
Potatis	2,322,686	826,449
Får	1,749,333	505,954
Vete	85,420,340	13,386,304
Vetemjöl	10,173,533	2,192,747
Ylle	1,908,678	17,115
Totalsumma	$147,650,000	$34,670,000

Det bör anmärkas att ovanstående artiklar äro praktiskt taget jordbruksprodukter. Lägg särskilt märke till siffrorna under boskap, mjölk, potatis, vete och ull. Dessa snusförnuftiga personer, som ej önskade någon "truck and trade with the Yankee" måste känna sig lyckliga. Allt vi ha att göra är att applicera samma urfäniga skri till andra länder och sedan slå oss ned för att tjäna ett magert levebröd genom att "taking in each other's washing".

Vi vilja ej uppmana hat och illvilja mellan vår grannstat i söder och vårt eget land, eller rättare sagt vårt nuvarande adoptiviland. Men nog böra några ansträngningar göras för att rätta dessa missförhållanden. Det är på tiden att vi avkasta oss det ekonomiska ok, under vilket de smarta s.k. yankees ha hållit detta land. Canada har tillgångar nog att arbeta ut sin egen frälsning, om det blott i sin tjänst kunde anställa företagsamma hjärnor. Alltför länge har Canada varit beroende av amerikanskt och engelskt kapital. Till en stor del är det detta främmande kapital, som än i dag regerar i Canada. Den lilla industri, som vi kunna skryta över, ligger i händerna på främmande kapitalister.

Under tiden lider Canada nöd, men yankeen vid Wall Street sitter med benen på bordet och skrattar åt vår dumhet, som tillåter dem att plocka oss in på bara benen.

En stor mans uttalande

SOM VI ALLA VETA, så dog Sir Shackleton på "ärans fält". Vår uppfatning av honom är att han var en man ibland män. Fördenskull vilja vi härnedan återgiva, vad en skribent i Londontidningen Daily Telegraph har att förtälja om en intervju, som han hade med honom, då han återkom från sin sista expedition.

"Jag skall säga Er", yttrade den framstående forskaren, "att vi undandraga oss våra ansvarigheter. Det är så som det synes för mig. Varhelst jag går, så synes det som om ej folk inse en av de mest förskräckliga fakta av kriget — det faktum att blomman av mänskligheten till stor del försvunnit. Kom ihåg att Förenta Staterna är den enda nation, som lämnats oberörd. Här i Europa har ungdomens liviiga anda och tro och företagsamhet liksom nedmejats av liemannen. Det är en fruktansvärd förlust, som inget tungomål kan uttrycka. Och likväl...", här ryckte han på skuldrorna.

"Nåväl?" frågade hans intervjuare.

"Ah, jag önskar på intet sätt bli fanatisk, men ibland synes det mig som om vi stode inför skriften på väggen, liksom Babylon. Tag blott en så ringa sak som den här jazz-manien. Det är endast ett strå. Just efter kriget kunde man förstå det — det var reaktion. Men nu! Under en föreläsning visade jag en biografbild av en sjöelefant. Man ser dess vågrörelser i vattnet, dess upp och nedgående rörelser rätt under vattnets yta. Jag säger därom: Den första gång, jag såg en sjöelefant, var i South Georgia, den andra gången var i ett jazz-rum här i London. Då skrattar folk. Men det är en allvarsam sida i denna anmärkning. Folk här göra ej sin plikt. De skalkas, då skalkning är värre än orätt. Det är något som måste göras, något som bör göras och något, som måste göras genast, om vi skola på ett rätt sätt kunna hela världen. Men finnes det några tecken, som tyda på att världen inser detta? Jag har ännu ej träffat på det själv".

Intervjuaren förklarar att den store upptäcktsresanden omtalade, att han ibland blev tillfrågad om, vad nytta dessa farliga polexpeditioner kunde göra.

"Där ha vi en annan punkt", yttrade han, "en tendens att döma allting efter komersiella värden. Kommer ni ihåg gamle Thoreaus klagan, att han sällan kunde köpa en liten bok att göra sina anmärkningar i utan att den var linjerad för dollars och cents. Bra gjort, gamle man Thoreau! Värde? Känsla är av ovanligt stort värde. Dessa expeditioner ha varit vetenskapliga och ofta av komersielt värde, men att folk skulle underlåta att se deras andra värde, ett spirituellt värde, slår mig med häpnad. Allt som visar en nation, vad disciplin uträttar, vad ledareskap kan åstadkomma och vilka svårigheter, som kunna övervinnas, och vilka vedermödor, som kunna bäras; allt som tänder blodet hos en gosse, som upplivar fantasien och därmed företagsamheten; som befordrar förutseende och moralisk fasthet — allt detta är säkerligen av godo. På tal om känsla erinrar detta mig om Erik den gode år 900. Grönland kallades på den tiden Vita skjortan. Vem vill någonsin emigrera till Vita skjortan? utropade Erik samt tillade: Kalla det Grönland. Så de kallade det Grönland och folk begåvo sig dit och koloniserade det. Det är känslans värde".

På grund utav att Shackletons natur är av en så hjärtlig karaktär, tillägger intervjuaren, på grund av att den är så full av glättighet, så är hans kritik av vår tids lynne av särskilt värde. Hos honom fanns säkerligen icke något glädjedödande, någon småaktighet eller hopkrympthet, då han talade om Londons obetänksamhet. Det var en man, som älskade livet och aldrig kunde få nog därav; en man, som hungrade och törstade efter äventyr, och som var så enkel och gosslik i hjärtat, att han endast var sig själv i sällskap med sjömän, vilka sjöngo muntra sånger, gjorde vitsar och berättade muntra historier. Djupet hos honom exponerades sällan, men även dessa djup voro ej av en allvarstyngd natur.

Vi tillägga: Säkerligen äro en sådan mans ord av värde.

Kapitalistklubben "The Rotary Club" ha under de senaste dagarna låtit uppsätta en del affischer landet runt. På dessa läses följande legend:

This Is Our Country — Yours and Mine.
We Fought for It! Now Let Us Work for It!

Med anledning därav säger Western Labor News med rätta bland annat följande: "Enligt statistik är omkring 2 procent av folket klassificerat som rika, omkring 35 procent kunna betecknas som någorlunda bergade, under det att 65 procent äro fattiga. Dessa 65 procent äga omkring 5 procent av landets rikedom, de 33 procenten omkring 35 procent, under det att de 2 procenten äga 60 procent av nationens tillgångar. Det är riktigt nog deras land. De äga det! Men kämpade de för det?"

Nej, och tusen gånger nej! Det var det gemena folket, som fick klåda blodig skjorta och på toppen därav göra de mest heroiska pekuniära uppoffringar. Under tiden satt dessa 2 procent av befolkningen, vilka "äga" landet, lugnt vid sina köttgrytor och inhöstade hutlöea krigsvinster. Men den dag måste komma, då folket skall kämpa för sitt land och vinna det. Eja, vore vi där!

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen!

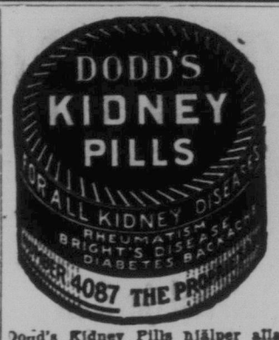

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

VI SVENSKAR

SVENSKHETENS BEVARANDE.

Det svåraste problem vi svenskar ha att lösa i Amerika är bibehållandet av det svenska språket. Lätthet att inhämta andra språk länder i detta avseende oss till nackdel, ty genom umgänge med andra folkslag tillägna vi oss lätt deras seder och bruk och deras tungomål. Detta sker ännu lättare med barn, som i skolan höra landets språk och därför snart börja tala endast skolans språk, d.v.s. engelskan, om vi ej äro på vår vakt.

Om vi slappna i våra hem och börja svara våra barn på engelska, då de fråga oss på detta språk, så är svenskan inom kort förlorad för dem. Om vi däremot ej giva tappt, utan ihärdigt redan ifrån början tvinga barnen att, liksom förr, tilltala oss på svenska och svara dem på svenska, så tappa de ej bort sig, utan kunna fås att jämsides lära sig båda språken och detta naturligtvis till deras egen fördel. Ibland är det t. o. m. lämpligt att giva dem någon belöning för varje dag, då de endast tala svenska till oss. Varje far eller mor, som försökt detta, vet huru lätt det går och att det endast gäller att vara på sin vakt under några månader — under de första månaderna av barnens skolgång. Senare går det av sig själv. Och då barnen bliva äldre, äro de oss tacksamma för sin större kunskap, då de ha tillfälle att läsa våra stora författares, skalders och vetenskapsmäns skrifter på originalspråket.

Genom att hålla sig till svenska som umgängesspråk med barnen få föräldrarne dessutom ett visst övertag över dem, ty barnen få först senare, om de vinnlägga sig därom, lika stor eller större kunskaper i svenskan än vi föräldrar ha. Om vi däremot tala engelska med dem, få de oftast ett visst övertag över oss, och känna sig överlägsna, om vi t. ex. ej tala den korrekta amerikanska engelskan. Och därmed kan första steget oförmärkt vara taget i orätt riktning och barnen inbilla sig att föräldrarna även i andra avseenden ej äro så framstående som lärarna i skolan! Genom falsk slutledning kunna de sedan få den förvrängda uppfattningen att Sverige och allt svenskt står efter Amerika och allt amerikanskt också i andra avseenden!

Det är beundransvärt att svenskarne här i Amerika kunnat bibehålla sin svenskhet så väl som de gjort, så utan den minsta hjälp hemifrån som de varit under årtionden. Detta gäller kanske i något mindre grad Finlandssvensken, som är segare i sin språkkamp här, liksom hemma i Finland.

Ännu under slutet av förra århundradet voro kyrkorna det svenska språkets fastaste stöd, men detta förhållande har under de senaste par decenierna märkbart förändrats till det sämre. I minst 50 proc. av de forna svenska kyrkorna predikas nu på engelska, och söndagsskolundervisningen är endast engelsk, med ytterst få undantag. Däremot har Vasaordens stora utbredning räddat det svenska språket för stora lager av vårt svenska folk. Ty i alla dess 400 loger talas där endast svenska; barnen, som ofta följa med sina föräldrar till logemötena, höra endast svenska och, då de bliva fullvuxna, veta de redan att där finnes en stor organisation, där man kan lita på och till varandra, och där det talas fars och mors vackra språk.

Allt som kan göras för att stärka denna stora svenska organisation, måste göras, ty den är svenskhetens fastaste stöd i Amerika. Medan i andra organisationer, som stått direkt eller indirekt under amerikanskt överhärskap, alla andra språk än engelskan blevo förbjudna under kriget — detta påbud utfärdades naturligtvis för att komma åt tyskarne — så bibehöll Vasaorden sin ritual ren och oförfalskad och kommer att så göra för all framtid. Alla som tillhöra Vasaorden känna till detta. Många, som ej tillhöra densamma, ha uraktlåtit att sluta sig till den på grund av likgiltighet eller med svenskens inneboende oppositionslusta som grund. Han vill helt enkelt ej binda sig utan önskar att vara fri och oberoende! Om han visste, huru mycket mera fri och oberoende han bleve genom att sluta sig till Vasaorden, gjorde han det genast. Och särskilt bör den, som genom uppfostran haft lyckan att vinna lärdom, sluta sig till denna orden, ty han har sett stort ansvar sig pålagt och begår en stor uraktlåtenhetssynd, om han ej försöker vad på honom ankommer att göra sin lärdom fruktbringande för sina medmänniskor, synnerligast den nationalitet han tillhör. På detta sätt kan denna nationalitet höjas och vinna i den fredliga kampen med andra nationaliteter till det helas framgång och upplyftelse och till hans egen tillfredsställelse.

Johannes Hoving.

New York.

I engelska underhuset har man framkommit med ett förståndigt lagförslag, som går ut på intet mer eller mindre än att i lordernas hus utbyta "en aristokrati av hjärnor mot en aristokrati genom födelse". Det vill med andra ord säga, att lordernas hus kommer att bestå av invalt folk, och ej vilken som helst idiot, som råkar vara född — lord.

ORDET FRITT.

(Forts. fr. sid. 3.)

andra tro, att just världsrymdens starka kyla i fruset tillstånd hållit dem livskraftiga. Butybius Haeckeli trodde, att han hade upptäckt på havsbotten det urslem, varifrån allt liv härstammade. Människan blev icke funnen i paradisets lustgård utan på havets djup. Men det sades, att han själv var mycket rädd att komma i vatten, ty han kunde icke simma. Var icke detta en dålig utveckling?

Så ha vi Lamarks girafflära, nämligen att giraffen under en tillfällig torka för att rädda livet måste börja sträcka på ben och hals och därav fått sin nuvarande skepnad. Och människan skulle härstamma från en gammal giraffsläkt.

Och Darwin påstod (enligt materialisterna) att urämnet inlagt livskraften i en urcell, som sedan överlämnats åt alla omständigheter och tillfälligheter i en blind kamp för tillvaron för att mödosamt kämpa för sitt uppehälle allt efter väder och vind, värme och köld, torka och fuktighet, hungersnöd och överflöd, samt utbilda sig till ett eller annat väsen.

Så lyder utvecklingsläran! Kan någon finna en sund och förnuftig vetenskap i ovanstående? Det tror en Brown eller en renlärig socialist. För mig står sådant som trosdogmer, tills min lärare B. öppnar ögonen på mig.

Till sist vill jag säga, vilka intryck den givit mig. Det är inga vackra läror i dem, ty där finnes varken sedlighet eller moral. De ha ej en vetenskaplig grund och ha därför aldrig regerat världen och komma aldrig att göra det. Det vore sorgligt, om det skulle ligga någon sanning i sådana påståenden, att det är nödvändigt för socialismen att byggas på den materialistiska uppfattningen, som blott är småvägor av materialismen.

Då är och förblir socialismen blott en vacklande produkt av blinda inflytanden; då finns i den ingen ädel och evig kärna; då är den blott som alltjämt uppstående och bortdöende småvågor på ett hav av omedvetet medvetande; då har den intet bestående och följaktligen intet verkligt värde samt kan lika litet som en kristendom, som kontrolleras av mammonsdyrkan, eller som alltjämt går kapitalismens ärenden, bli någon världsfrälsare.

Men lika omöjligt som det är för ett skolat huvud att utforska, vari vetenskapen ligger i materialismens världsuppfattning, lika omöjligt är det att utforska den klassens människor, som förfäkta densamma. De prata om att tro har måst ge vika för vetande. Men i verkligheten äro sådana en klass med en mycket stark tro. De tro icke på myter och dogmer några tusen år gamla, men däremot tro de, om de äro många tusen eller miljoner år. De prata om fritt tänkande. Materialismens slavar borde enligt min mening vara deras rätta namn. Fritt tänkande bör med rätta vara ett namn som sådana som till exempel Bergen ha rätt att bära. Sådana forska åt alla håll — både på djupet, längden och bredden; de pröva allt, men behålla det rätta; de söka upplysa allmänheten om nödvändigheten av sammanslutning i stället för klasskillnad och partistrider. Likaså prata materialisterna om tanke- och yttrandefrihet. Men, o ve, den som tänker och talar om andra än hans ideer, han är säker om en skopa över sitt huvud ur den klassens stora bildningsförråd. Inga ord äro då för starka. Men det är icke underligt, då det gäller en klass, som är så besmittad med en stark egoistisk och hög tro om sig själv, att den, då så sig göra låter, förringar naturen för att icke omsätta sig över den så dock i jämnhöjd med sig själv. Frågan är nära till hands: Vad blir skillnaden på en socialistisk och kapitalistisk klasskamp?

Som lärjunge kom jag, som sådan går jag i förhoppning om en god lärokurs av läraren Brown och hans klassmedvetna trosfränder. Vad är och vad bör socialismens ideal vara?

H. Hemmingson.

Kelliher, Sask.

Södra Alberta var den 7 ds. utsatt för en väldig snöstorm.

Det har nu tillkännagivits att W. J. Bryan bortskänkt sin egendom Fairview, sydöst om Lincoln, Nebr., värderad till $100,000. Den har överlämnats åt the Methodist Hospital Association av hans broder Ch. W. Bryan.

W. D. Haywood anför en grupp amerikanska I.W.W., vilka premiären Lenin givit tillåtelse att driva de stora Nadejinsky järnverken i Uralbergen samt en del kolgruvor i Kosnetzbassängen och dithörande verk.

100 kinesiska flickor hava inköpts av Frälsningsarmén i Kina till ett pris av 30 shillings pr st. Detta för att rädda dem från ett sedeslöst liv och uppfostra dem till dugliga arbeterskor i frälsningsarméns tjänst.

75 år fyllde nyligen Alexander Graham Bell i sin dotters hem vid Miami, Fla. Fastän telefonens uppfinnare, vill han icke hava en telefon i sitt hem, ej häller finnes det en telefon där han nu vistas.

Frank Lafska, 50 år gammal, en dödgrävare å Bayside kyrkogård i Brooklyn, hängde sig härom dagen själv i ett träd å kyrkogården. Han hade blivit uppsagd från sin syssla dagen förut.

SKYDD MED SÄKERHET

för edra affärer eller privata dokument, juveler, obligationer etc., åstadkommes genom att hyra ett SÄKERHETSFACK. Hyresvillkor på applikation.

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital & reservfonder $40,000,000

RIKSFÖRENINGEN FÖR SVENSKHETENS BEVARANDE I UTLANDET OCH PROF. LUNDSTRÖM.

I S.C.T. för den 16 mars är införd en artikel av Helmer Johnson om Svenska Nationalbiblioteket. I denna artikel säges att rätta namnet på Riksföreningen borde vara "Riksföreningen för svenskhetens dödande i utlandet". Att det som meddelas rörande den försumlighet och det slarv, som ägt rum ifråga om att anskaffa och avsända böcker, vilka rekvirerats och för vilka likvid insänts, synes oss både oförklarligt och oförsvarligt, det må vara sant, men att därför utslunga det påståendet, att ovanstående förening med rätta borde heta "Riksföreningen för svenskhetens dödande" är väl att gå onödigt långt. Det är ju möjligt, att det finnes saker och förhållanden, som om de ej helt urskuldar den försummelse, som föreningen låtit komma sig till last, dock om vi kände dem, skulle komma saken att framstå i ett helt annat ljus än vi nu se den.

Emellertid kan under inga omständigheter detta slarv, som vi svenskar i Canada få lida för, upphäva det faktum, att Riksföreningen gjort mycket för svenskhetens bevarande i England, Tyskland, Ryssland o.s.v., och gjort sig förtjänt av allas erkännande därför. Den har upprättat skolor, bidragit till föreläsningsföreningars och biblioteks bildande m. m. Och detta är så välkänt, att Helmer Johnsons uttalande kommer ej att i något avseende skada Riksföreningen, utom möjligen i Canada. Men även det vore ledsamt, ty vi svenskar böra stå i ett gott förhållande till varandra och behöva varandras hjälp och bistånd till svenskhetens bevarande i utlandet. Det är för vår gemensamma sak och hoppas att denna ledsamma historia må snart bliva klarerad till allas belåtenhet och ett gott och intimt samarbete må komma till stånd mellan Riksföreningen och oss svenskar här i Canada, till fromma för den sak, som ligger oss alla som svenskar så varmt om hjärtat.

När jag i februari 1920 kom från England till Göteborg, sökte jag upp prof. Lundström, som jag var bekant med sedan den tid jag bodde i London. Vi kommo nu att tala åtskilligt om förhållandet bland svenskarna i olika länder och även här i Canada. Han nämnde då, att Riksföreningens styrelse haft på förslag att anslå en 1,000 kronor till anskaffandet av böcker för Svenska Nationalbiblioteket i Canada. Men på grund av de strider, som pågick bland svenskarna i Canada, enligt vad de sett i tidningarna, voro de villrådiga om huru de skulle göra. Jag sade, att de borde, om de kunde, göra ett dylikt anslag och sända böckerna, ty de kommo att bliva till välsignelse för vårt i Canada kringspridda folk. På fråga, vem böckerna bäst och säkrast kunde sändas till, uppgav jag konsul P. B. Anderson.

När jag sedan var i Göteborg i sept. 1920 på resa hit, kunde jag ej träffa prof. Lundström, ty han var borta, men jag sökte upp föreningens skattmästare, direktör C. J. Ekman, och fick då höra, att inga böcker kunnat sändas. De hade nämligen funnit behoven att hjälpa svenskarna i Finland, Estland och andra delar av Ryssland så stora, att de för tillfället je kunnat göra något i den vägen för oss i Canada. Men de ville, sade han, hava saken i åtanke. Jag nämner det ta blott för att visa, att Riksföreningens styrelse haft oss svenskar i åtanke, ehuru den ej ännu kunnat göra något särskilt för oss, men jag hoppas och tror, att den dagen skall komma.

C. J. Engvall.

Konsulterade läkare i Norge. Herr Arthur Anderson, Manasquan, N. J., skriver: "Under flera år led min hustru av leversjuka, och vi konsulterade läkare både i Norge och Förenta Staterna, men vi funno aldrig någon medicin som hjälpte henne så mycket som Dr. Peters Kuriko". Detta välkända örtmedel verkar på njurarna och levern och bistår därmed naturen i återställandet av de normala funktionerna hos dessa organ. Många av våra sjukdomar och krämpor härleda från trög och oregelbunden verksamhet av dessa organ. Några dagars behandling med Dr. Peters Kuriko medför alltid välgörande resultat. Detta preparat tillhandahålles ej av apotekare, utan direkt av tillverkarna, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. Levereras tullfritt i Canada.

Vartenda år invälja vi män i Winnipegs stadsstyrelse, med löfte om att de skola nedbringa skatterna. Och vartenda år gå skatterna upp.

Dr. L. E. Lovegren

Skandinavisk Tandläkare

Kontorstid: 8.30 till 5.30
Telefon A-8323

Main & Market Sts.
Nära City Hall

Dr. J. Boulanger

Eftergraduerad i Paris och New York sjukhus.

SPECIALITETER: Buk-kirurgi, Kvinnosjukdomar, Genito-Urinary laboratorium

X-RAY LABORATORIUM

Kontor och bostad:
1007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta
Telefon: 2009.

Dr. S. C. Peterson

SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON

LÄKARE

Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Bostadstelef.: A 7067 — A 7132

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887

Dr. T. Glen. Hamilton

LÄKARE

210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

Kontor: 401 Loyd Building; Tel.: A 3961.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3154.

DR. M. B. HALLDORSON

SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR

Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

WALTER S. JOHNSON

Den enda skandinaviska juvelerare i Edmonton

Speciell uppmärksamhet ägnas ordrar per post samt reparering av klockor per post.

10356—101 St., Edmonton, Alta.

Kontorstel.: A 4963
Bostadstel.: Sh. 5736

Skandinavisk Advokat

W. J. Lindal, B. A. L. L. B.

Jurist, solicitör etc.
Lärare Manitoba Law School
1207 Union Trust Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A 1613.
Residens, B 3712

A. M. DOYLE, L.L.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.

Juvelerar- och Guldsmedsaffär.

Speciellt uppmärksammas postorders-JUR- och JUVELREPARATIONER.

9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Dr. Martel's Kvinnopiller för Kvinnliga Sjukdomar

25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tenspaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris, $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

J. E. Stendahl

DAM- & HERRSKRÄDDARE

Specialist i skinnarbeten.

Reparationer utföras prompt och billigt.
315 LOGAN AVE., WINNIPEG.

"Jag skall lära dem att hålla sig på mattan", säger miss Alice Lorraine Daly, nonpartisan league kandidat för guvernör i South Dakota. Hon syftar på oredliga politiker och deras chefer, vilka hava gjort förhållandena i staten outhärdliga.